

PHẬT NÓI KINH ĐẠI THỪA BÍ MẬT CHẶNG NGHĨ BÀN CỦA NHƯ LAI

QUYỂN 20

Phẩm 24: NÓI THÍ DỤ KHEN NGỢI CÔNG ĐỨC TỔNG TRÌ VÔ TẬN (Phần 2)

Khi ấy Thiên tử Hiền Vương bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Tất cả pháp không nhiếp thọ, không ngã, không thủ, không liên tục, không gián đoạn, nhưng lại dùng phương tiện tùy nghi thực hiện. Những người siêng năng tu hành, thì dùng chánh phương tiện hiện tiền được đắc pháp.

Bạch Thế Tôn! Ví như dòng nước ngầm dưới mặt đất, con người phải nhờ đến sức lực, ra công đào hầm, hoặc đào giếng, nhờ nỗ lực cho nên lấy được nước. Nếu không đào hầm, đào giếng thì làm sao mà được nước. Người siêng năng dùng phương tiện cũng như vậy, do nỗ lực cho nên bất cứ ở đâu cũng thông đạt thắng trí. Nếu không siêng năng nỗ lực thì trí từ đâu mà có. Thế nên người cầu Bồ-đề phải luôn siêng năng dùng phương tiện phát khởi tinh tấn, thì mới được Thánh pháp ngay trong hiện tiền. Cũng như người mù ở thế gian, không thể thấy được những hình bóng sắc tướng. Chúng sinh bị phiền não che lấp cũng như thế, đối với pháp được sinh ra mà không thể thấy. Ví như người có mắt tại thế gian, ở trong chỗ tối tăm, nếu không có đèn sáng thì không thể thấy bất cứ hình bóng sắc tướng nào. Người tu Thiên nhãn cũng lại như vậy, nếu không có Thiện tri thức thuyết pháp hướng dẫn thì không thể tin hiểu pháp được. Lại như người đầy đủ Thiên nhãn thanh tịnh, không cần phải nhờ đến ánh sáng thế gian soi rọi. Bồ-tát cũng như vậy, việc làm đã xong không cần phải nhờ đến sự hướng dẫn dạy dỗ của người khác. Lại như người thế gian ở trong thai tạng, không thấy được gì cũng không thấy có sự tăng trưởng. Bồ-tát phát khởi tinh tấn cũng lại như vậy, tuy tu pháp Phật, nhưng không thấy Bồ-đề có tăng trưởng. Lại như đại Tuyết sơn vương, có các loại cây sinh sống nơi ấy, các cây ấy không bị phá hoại hay chết khô. Bồ-tát cũng như thế, siêng hành phương tiện, tu các chánh pháp, nương vào trí mà phát sinh, trong đó không bị phá hoại hay giảm mất. Lại như Chuyển luân thánh vương xuất hiện nơi thế gian, bảy báu cũng xuất hiện theo, nào là xe báu, voi báu, ngựa báu, châu báu, nữ báu, chúa tạng thần báu, binh thần báu. Bồ-tát cũng như vậy, nếu phát tâm Bồ-đề thì bảy báu cũng đi theo, nào là Bố thí, Trì giới, Nhẫn nhục, Tinh tấn, Thiền định, Thắng tuệ, phương tiện. Lại như Chuyển luân thánh vương thống lãnh bốn đại châu giới, đối với chúng sinh, thương nhớ bình đẳng, không có ý tưởng gì khác. Bồ-tát cũng như vậy, dùng bốn Nhiếp pháp rộng nhiếp chúng sinh không có ý tưởng nào khác. Bốn Nhiếp pháp là Bố thí, Ái ngữ, Lợi hành và Đồng sự. Lại như Chuyển luân thánh vương đem vương pháp giáo hóa, tất cả đều không chiến đấu tranh tụng. Bồ-tát cũng như vậy, an cư nói pháp không có tất cả việc tà ngoại tranh tụng. Lại như tam thiên đại thiên thế giới trước nhất là thành lập núi đại Tu-di và biển cả. Bồ-tát cũng như thế, mới phát tâm Bồ-đề, trước phải kiến lập đại Bi kiên cố. Lại như mặt trời mới mọc, trước hết là chiếu núi cao. Bồ-tát cũng vậy, trước phát ánh sáng

đại trí, khiến các chúng sinh phát khởi căn lành, được ánh sáng trí chiếu soi. Lại như đại địa nhận các hạt giống, tất cả cây cỏ rừng rú, đều nương đất mà sống tươi tốt bình đẳng. Bồ-tát được Đà-la-ni cũng lại như vậy, dùng pháp bình đẳng và tâm không đắm trước đối với tất cả chúng sinh, không có xả bỏ.

Lúc đó Đức Thế Tôn khen Thiên tử Hiền Vương:

–Hay thay, hay thay! Này Thiên tử! Ông đã khéo thí dụ tuyên nói về các pháp của Bồ-tát. Thiên tử nên biết! Giả sử như tất cả cỏ cây rừng rú, danh tướng đẳng tỵ, pháp tỵ, thanh tỵ và hình sắc tỵ, nhập vào khắp tất cả tâm hạnh của chúng sinh, dùng mọi danh tướng phân biệt, để tìm xét khắp tất cả chúng sinh, cho đến sự ăn uống thọ dụng của chúng sinh, đều làm thí dụ xứng dương tán thán. Bồ-tát được Đà-la-ni công đức có được không thể cùng tận.

Này Thiên tử! Bồ-tát được Đà-la-ni, dù nói ra một pháp nhỏ nào đi nữa, cũng đều là lời Phật nói.

Lại nữa, tất cả ánh quang minh của Sắc tướng, ánh quang minh của thanh, hương, vị, xúc, pháp thấy đều hiện tiền, có đủ biện tài mà không phải nghe và lệ thuộc vào người khác, không quán tướng khác mà nói. Đối với tất cả nơi chốn, nếu vị ấy hưởng đến nơi nào thì đều thông đạt vô tận, vô biên, không dùng oai lực đó biến nhập tất cả, thân không thô lỗ, tâm không duyên theo đối tượng, đối với trăm ngàn chư Phật hiện tiền nói pháp vẫn không nhiễm trước. Bồ-tát nhờ oai thần của chư Phật kiến lập được Đà-la-ni, trí tuệ biện tài, nếu như nói pháp thì không có nhiễm trước, cũng không còn thoái chuyển.

Này Thiên tử! Bồ-tát có ba pháp không bị đắm trước.

1. Không chấp ngã.
2. Không chấp trước chúng sinh.
3. Không chấp trước pháp.

Lại có ba loại thông đạt thanh tịnh. Ba loại ấy là gì?

1. Pháp giới thanh tịnh.
2. Chân như thanh tịnh.
3. Thật tế thanh tịnh.

Lại có ba thứ thông đạt vô tận. Ba thứ ấy là gì?

1. Pháp vô tận.
2. Văn tự vô tận.
3. Diễn nói vô tận.

Lại có ba thứ được thông đạt lực gia trì. Đó là những gì?

1. Biện tài gia trì.
2. Pháp nghĩa gia trì.
3. Nhập pháp gia trì.

Lại có ba thứ thành tựu hoan hỷ. Thế nào là ba?

1. Tuệ hoan hỷ.
2. Trí hoan hỷ.
3. Đoạn nghi hoan hỷ.

Lại có ba pháp mau chóng. Ba pháp đó là gì?

1. Niệm mau chóng.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

2. Tuệ mau chóng.

3. Hành mau chóng.

Khi Phật nói pháp công đức tổng trì tán thuyết thí dụ vô tận này, trong hội có tám trăm Bồ-tát được thể nhập Đà-la-ni môn.

M